

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-09513/2017-ERU

V Ostravě dne 20. září 2017

Č. j. 09513-5/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), ve správním řízení sp. zn. OSR-09513/2017-ERU, které je vedeno jako společné řízení správních řízení sp. zn. OSR-05749/2017-ERU (zahájeno dne 19. května 2017) a sp. zn. OSR-06700/2017-ERU (zahájeno dne 16. června 2017) zahájených z moci úřední dle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je společnost **STABIL ENERGY s.r.o.**, se sídlem Praha 2 - Vinohrady, Bělehradská 858/23, PSČ 120 00, IČO: 24257664, ve věci podezření ze spáchání 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016“), 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017“), a 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017“), rozhodl

t a k t o :

- I. Účastník řízení, společnost **STABIL ENERGY s.r.o.**, se sídlem Praha 2 - Vinohrady, Bělehradská 858/23, PSČ 120 00, IČO: 24257664 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jako prodávající v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 užil agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, neboť
- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] – za období od 16. prosince 2015 do 17. února 2016 prostřednictvím faktury č. [REDAKCE] ze dne 17. května 2016 platby za sdružené služby dodávky plynu, které účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
  - požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] – za období od 15. července 2016 do 1. srpna 2016 prostřednictvím faktury č. [REDAKCE] (opravný daňový doklad)

ze dne 5. září 2016 platby za sdružené služby dodávky plynu, které účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,

- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] – za období od 19. října 2016 do 15. listopadu 2016 prostřednictvím dopisu ze dne 19. října 2016 (předpis měsíčních záloh) platby za sdružené služby dodávky plynu, které účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,

dopustil spáchání 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016.

II. Účastník řízení se tím, že jakožto prodávající v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 užil agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, neboť

- požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE] – za období od 22. září 2016 do 11. prosince 2016 prostřednictvím faktury č. [REDAKCE] ze dne 29. března 2017 platby za sdružené služby dodávky plynu, které účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] – za období od 19. října 2016 do 15. prosince 2016 prostřednictvím faktury č. [REDAKCE] ze dne 8. března 2017 platby za sdružené služby dodávky plynu, které účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,
- požadoval po spotřebiteli – paní [REDAKCE] – za období od 6. října 2016 do 24. listopadu 2016 prostřednictvím faktury č. [REDAKCE] ze dne 20. března 2017 platby za sdružené služby dodávky plynu, které mu účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal,

dopustil spáchání 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

III. Účastník řízení se tím, že jakožto držitel licence na obchod s plynem č. 241222286 v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele plynu uvedl nepravdivé informace, neboť:

- dne 29. června 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDAKCE] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 29. června 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDAKCE], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 8. září 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDAKCE] byla

uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,

- dne 9. září 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDACTED], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 5. října 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDACTED] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 7. října 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDACTED], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 5. října 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDACTED] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 12. října 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDACTED] ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 21. září 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDACTED] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 26. září 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDACTED], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 25. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDACTED] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 29. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDACTED], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 8. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDACTED] na adrese [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDACTED] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,

- dne 14. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDAKCE], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,
- dne 8. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem [REDAKCE] byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání,
- dne 14. listopadu 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDAKCE], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele,

dopustil spáchání 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017.

- IV. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 ukládá **úhrnná pokuta ve výši 2 000 000 Kč** (slovy: dva miliony korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 30317.
- V. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 30317.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 19. května 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-05749/2017-ERU z moci úřední ve věci podezření ze spáchání 5 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterých se účastník řízení měl dopustit tím, že jako prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 3 věta druhá zákona o ochraně spotřebitele agresivní obchodní praktiku ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, a 8 správních deliktů dle ust. § 91

odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterých se účastník řízení měl dopustit tím, že jako držitel licence na obchod s plynem č. 241222286 v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele plynu uvedl nepravdivé informace.

Dne 16. června 2017 dále Úřad zahájil ve smyslu ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-06700/2017-ERU z moci úřední ve věci podezření ze spáchání dalšího správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se účastník řízení měl dopustit tím, že jako prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 3 věta druhá zákona o ochraně spotřebitele agresivní obchodní praktiku ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, a dalších 8 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterých se účastník řízení měl dopustit tím, že jako držitel licence na obchod s plynem č. 241222286 v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele plynu uvedl nepravdivé informace.

Správní řízení sp. zn. OSR-05749/2017-ERU a sp. zn. OSR-06700/2017-ERU byla zahájena na základě výsledků:

- kontroly sp. zn. 10706/2016-ERU zahájené dne 19. října 2016,
- kontroly sp. zn. 12284/2016-ERU zahájené dne 24. listopadu 2016,
- kontroly sp. zn. 00914/2017-ERU zahájené dne 24. ledna 2017,
- kontroly sp. zn. 00915/2017-ERU zahájené dne 24. ledna 2017,
- kontroly sp. zn. 00958/2017-ERU zahájené dne 24. ledna 2017,
- kontroly sp. zn. 04334/2017-ERU zahájené dne 11. dubna 2017,
- kontroly sp. zn. 03639/2017-ERU zahájené dne 22. března 2017,
- kontroly sp. zn. 02685/2017-ERU zahájené dne 2. března 2017,

dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění. Předmětem provedených kontrol bylo dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených ust. § 4, ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele (kontrola vedená pod sp. zn. 10706/2016-ERU), dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených ust. § 4, ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele a současně ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona (kontroly vedené pod sp. zn. 12284/2016-ERU, 00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU, 04334/2017-ERU) a dodržování zákazů a povinností na úseku podnikání v energetických odvětvích stanovených ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona (kontroly vedené pod sp. zn. 03639/2017-ERU, 02685/2017-ERU).

II. Kontrolní zjištění

V průběhu provedených kontrol na základě doručených oznámení o zahájení kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil:

- dne 21. prosince 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 10706-12/2016-ERU,
- dne 11. ledna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 12284-8/2016-ERU,
- dne 3. dubna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00914-12/2017-ERU,
- dne 6. března 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00915-10/2017-ERU,
- dne 23. března 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00958-12/2017-ERU,
- dne 9. května 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 04334-11/2017-ERU,

- dne 27. dubna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 03639-8/2017-ERU,
- dne 13. dubna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02685-10/2017-ERU.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 10706/2016-ERU provedenou u účastníka řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení vůči zákazníkovi [REDAKCE] užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, a to tím, že po tomto zákazníkovi požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které mu dodal i přesto, že si je zákazník od něj neobjednal.

Kontrolami vedenými pod sp. zn. 12284/2016-ERU, 00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU, 04334/2017-ERU provedenými u účastníka řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení vůči zákazníkům [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] užil agresivní obchodní praktiku uvedenou v příloze č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, a to tím, že po těchto zákaznících požadoval platbu za sdružené služby dodávky plynu, které jim dodal i přesto, že si je zákazníci od něj neobjednali, a dále bylo zjištěno, že účastník řízení pro odběrná místa těchto zákazníků při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl v rámci informačního systému operátora trhu informace, že mezi ním a těmito zákazníky byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání, a dále informaci, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, ze kterých je zřejmé, že tyto zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž tyto informace nebyly pravdivé.

Kontrolami vedenými pod sp. zn. 03639/2017-ERU a 02685/2017-ERU provedenými u účastníka řízení v postavení držitele licence na obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení pro odběrná místa zákazníků [REDAKCE] a [REDAKCE] při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele uvedl v rámci informačního systému operátora trhu informace, že mezi ním a těmito zákazníky byla uzavřena smlouva, jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání, a dále informaci, že disponuje písemnými vyjádřeními zákazníků, ze kterých je zřejmé, že tyto zákazníci hodlají změnit dodavatele, přičemž tyto informace nebyly pravdivé.

Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole účastník řízení nepodal ani v jednom případě námitky.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil Úřad po vyhodnocení všech zjištěných skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-05749/2017-ERU a sp. zn. OSR-06700/2017-ERU z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19. května 2017, č. j. 05749-1/2017-ERU, bylo účastníku řízení doručeno tentýž den a Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 15. června 2017, č. j. 06700-5/2017-ERU, bylo účastníku řízení doručeno dne 16. června 2017. V rámci obou oznámení byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 19. května 2017 převzal správní orgán do správního spisu sp. zn. OSR-05749/2017-ERU kontrolní spisy vedené pod sp. zn. 10706/2016-ERU, 12284/2016-ERU,

00914/2017-ERU, 00915/2017-ERU, 00958/2017-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 05749-3/2017-ERU.

Dne 15. června 2017 převzal správní orgán do správního spisu sp. zn. OSR-06700/2017-ERU kontrolní spisy vedené pod sp. zn. 04334/2017-ERU, 03639/2017-ERU, 02685/2017-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 06700-2/2017-ERU, 06700-3/2017-ERU a 06700-4/2017-ERU.

Dne 6. září 2017 Úřad vydal usnesení č. j. 09513-1/2017-ERU, kterým rozhodl ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu o spojení dosud vedených správních řízení s účastníkem řízení sp. zn. OSR-05749/2017-ERU (zahájeno dne 19. května 2017) a OSR-06700/2017-ERU (zahájeno dne 16. června 2017) do společného řízení vedeného pod sp. zn. OSR-09513/2017-ERU. Toto usnesení bylo ve smyslu ust. § 140 odst. 4 správního řádu pouze poznamenáno do spisu a ve smyslu ust. § 76 odst. 5 téhož zákona proti němu nebyl opravný prostředek přípustný. Dané usnesení tedy v souladu s ust. § 76 odst. 3 téhož zákona nabylo právní moci okamžikem poznamenání do spisu, tj. dne 6. září 2017.

O vedení společného řízení byl účastník řízení vyrozuměn přípisem ze dne 7. září 2017, č. j. 09513-3/2017-ERU, doručeným účastníkovi řízení dne 8. září 2017.

Dne 7. září 2017 zaslal správní orgán účastníku řízení současně Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 09513-4/2017-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníku řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 8. září 2017.

Účastník řízení se k podkladům rozhodnutí do dne vydání tohoto rozhodnutí nevyjádřil, ani nedoložil své aktuální majetkové poměry.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a na skutečnost, že účastník řízení nenavrhл provedení dalších důkazů ani neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

V rámci provedených kontrol bylo zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence na obchod s plynem č. 241222286 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 20. listopadu 2012.

V rámci kontrol vedených pod sp. zn. 10706/2016-ERU, sp. zn. 12284/2016-ERU, sp. zn. 00914/2017-ERU, sp. zn. 00915/2017-ERU, sp. zn. 00958/2017-ERU, sp. zn. 04334/2017-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení telefonicky kontaktoval:

- dne 2. prosince 2015 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
- dne 28. června 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
- dne 26. srpna 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
- dne 3. října 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
- dne 15. září 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
- dne 13. září 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

dále společně též „Zákazníci“ nebo jednotlivě též „Zákazník“.

V rámci telefonních hovorů (které jsou na CD součástí vedeného správního spisu) se volající, tj. zástupce účastníka řízení (dále jen „zástupce“), dotázal, zda hovoří s konkrétním Zákazníkem. V průběhu jednotlivých telefonních hovorů zástupce účastníka řízení Zákazníkům mimo jiné sdělil, že volá v rámci distančního způsobu uzavření smlouvy a nabídl jim cenu plynu [REDACTED] Kč/MWh bez DPH podle akčního ceníku Stabilita (podle ceníku se jedná pouze o Úřadem neregulovanou část z celkové ceny za dodávku plynu a ještě bez stálé měsíční platby, což zástupce panu [REDACTED], paní [REDACTED] ani paní [REDACTED] nesdělil), s termínem připojení už za 14 kalendářních dnů a platností distančně uzavřené smlouvy na 5 let v případě pana [REDACTED], paní [REDACTED] a paní [REDACTED], 60 měsíců v případě pana [REDACTED] a 3 let v případě pana [REDACTED] a paní [REDACTED], s čtrnáctidenní lhůtou pro odstoupení od smlouvy dle občanského zákoníku. Zástupce současně uvedl, že dodavatelem bude účastník řízení, který současně uhradí deaktivační poplatek od předchozího odběratele, že účastník řízení dále přispívá na revizi plynového zařízení částkou ve výši [REDACTED] Kč (kromě případu pana [REDACTED], který uvedl, že žádný plynový kotel nemá, a kromě případu paní [REDACTED], které bylo sděleno, že příspěvek činí částku ve výši [REDACTED] až [REDACTED] Kč) a že se účastník řízení postará o všechny formality. Závěrem telefonu zástupce vždy provedl kontrolu data narození Zákazníka, adresy, čísla odběrného místa (EIC) a způsobu placení, sdělil své jméno, název společnosti (účastníka řízení), od které bude zákazník odebírat plyn.

Pan [REDACTED] se v reakci na výše uvedenou nabídku dotázal, jestli mu potom může zástupce zavolat ještě jednou, protože se musí doma domluvit, že odpověď takhle okamžitě neřekne. Na otázku zástupce, zda pan [REDACTED] takhle souhlasí s distančním uzavřením smlouvy za těchto podmínek a jestli mu to je jasné, pan [REDACTED] odpověděl, že mu to jasné je, ale že si to rozmyslí.

Paní [REDACTED] v reakci na tuto nabídku uvedla, že tyto věci dává na vyřízení svému vnukovi. Zástupce účastníka řízení dále uvedl, že je odběrné místo psáno stále na paní [REDACTED], proto musí zaslat papíry (tj. příslušné dokumenty spojené se změnou dodavatele plynu) jí a poté si je mohou doma pročíst. Na otázku zástupce, zda za těchto podmínek souhlasí s distančním uzavřením smlouvy, paní [REDACTED] odpověděla, že to už nechá na vnukovi. Zástupce účastníka řízení opětovně zopakoval dotaz, zda s tím, co si doposud řekli paní [REDACTED] souhlasí, na což paní [REDACTED] odpověděla, že s tím nemůže souhlasit (vše bude převádět na vnuka). Následně tedy zástupce účastníka řízení paní [REDACTED] sdělil, že na její adresu zašlou veškerou dokumentaci, konkrétně ceníky včetně DPH, všeobecné obchodní podmínky, postup na proplacení deaktivačního poplatku a odstoupení od smlouvy,

aby si mohla (veškerou dokumentaci) přečíst s vnukem a rozhodnout se zda ano nebo ne (tedy zda smlouvu o sdružených službách dodávky plynu s účastníkem řízení uzavřít). Se zasláním veškeré dokumentace paní [REDAKCE] souhlasila.

Pan [REDAKCE] na dotaz zástupce, zda rozuměl všemu, co bylo v hovoru řečeno, reagoval slovy „to je zase nějaká vychcávka, tohle to“. Zástupce pana [REDAKCE] ubezpečil, že ne a ještě jednou se ho dotázal, zda rozuměl všemu, co mu řekl, na což pan [REDAKCE] reagoval slovy „jo rozuměl a na shledanou, mějte se“.

Pan [REDAKCE] zástupci během telefonního hovoru opakovaně sdělil informaci, že špatně slyší. Většinu otázek, které byly zástupcem panu [REDAKCE] kladeny, musely být zástupcem několikrát opakovány, kdy teprve poté došlo ze strany pana [REDAKCE] k jeho reakci, většinou slovy „asi“. Pan [REDAKCE] zástupci současně v průběhu hovoru sdělil, že je po mrtvici. Zástupce panu [REDAKCE] sdělil, že mu veškeré podklady budou zaslány poštou spolu s ostatními informacemi. Pan [REDAKCE] na tyto informace reagoval slovem „ano“. Na otázku, zdali pan [REDAKCE] souhlasí s takto uzavřenou smlouvou, odpověděl, že nestačí vnímat.

Paní [REDAKCE] na nabídku reagovala otázkou, zda by tedy měla dodavatele, přičemž zástupce souhlasil a uvedl, že by to pro paní [REDAKCE] neznamenal nic, protože má vysokou spotřebu a smlouvu by vypověděl dopisem účastník řízení. Paní [REDAKCE] na toto sdělení reagovala tak, že se názvy společností mění a teď má plyn účtovaný od společnosti RWE. Paní [REDAKCE] dále uvedla, že by „se nepouštěla do nějaký takovýdle akce, to znamená uzavírání nové smlouvy...“. Zástupce vzápětí konstatoval, že po odsouhlasení vše přijde do tří dnů poštou, aby paní [REDAKCE] měla možnost si vše pročit a v případě, že s tím nebude souhlasit (není přesně identifikováno s čím), stačí zavolat na číslo (číslo sděleno na konci telefonního hovoru, na vyžádání paní [REDAKCE]) a bez postihu vše po telefonu zrušit, a to ještě 14 dní po připojení. Paní [REDAKCE] na tyto informace reagovala slovy: „Pošlete mě tu nabídku a já to zvážím, jako jestli to padá nebo nepadá v úvahu.“. Následně zástupce uvedl: „Jo však takhle to je přesně. Já Vám to zrekapituluju, zopakuju samozřejmě znova, o co jde, Vy mi na to budete souhlasit. Já Vám to pošlu domů a pak třeba zavoláte, že to chcete zrušit. To už bude na Vás potom...“. Paní [REDAKCE] na tyto informace reagovala slovem „dobře“. Paní [REDAKCE] na opakovanou otázku zástupce, zdali souhlasí s distančním způsobem uzavření smlouvy za uvedených podmínek, uvedla: „No s uzavřením smlouvy můžu souhlasit, až si to pořádně přečtu, a to protože smlouvu po telefonu, smlouvu po telefonu bych neuzavírala“. V závěru hovoru zástupce opakovaně naléhal na to, aby paní [REDAKCE] souhlasila s distančním způsobem uzavření smlouvy. Paní [REDAKCE] však souhlasila pouze se zasláním nabídky, nikoliv s uzavřením smlouvy, přičemž opakovaně nesouhlasila s uzavřením smlouvy po telefonu.

Co se týče paní [REDAKCE], pak je nutné zdůraznit informaci, že vzhledem k jejímu věku, nebylo některým odpovědím z její strany rozumět a většinu otázek musel zástupce paní [REDAKCE] opakovat. Na otázku zástupce, zda paní [REDAKCE] souhlasí s uzavřením smlouvy, paní [REDAKCE] odpověděla, že špatně slyší. Zástupce několikrát tuto otázku ještě zopakoval, nicméně odpověď paní [REDAKCE] byla nesrozumitelná. Ze strany Zástupce poté došlo k vytvoření tlaku na paní [REDAKCE], aby s „tím“ souhlasila, a to způsobem, že jí neustále tuto otázku opakoval. Odpovědí paní [REDAKCE] bylo slovo „no“.

Účastník řízení následně (po jednotlivých telefonních hovorech zaslal Zákazníkům dopis, který obsahoval mimo jiné poděkování za projevenou důvěru a sdělení,

že dle distančního způsobu uzavření smlouvy ze dne 2. prosince 2015 v případě pana [redacted], dne 28. června 2016 v případě paní [redacted], dne 26. srpna 2016 v případě pana [redacted], dne 3. října 2016 v případě pana [redacted], dne 15. září 2016 v případě paní [redacted] a dne 13. září 2016 v případě paní [redacted] účastník řízení zasílá Akční ceník Stabilita a všeobecné obchodní podmínky, s žádostí o prostudování podkladů a kontrolu údajů (ve vztahu k osobě pana [redacted] byly uvedeny tyto: [redacted], [redacted], [redacted], paní [redacted], [redacted], [redacted], pana [redacted], [redacted], [redacted], pana [redacted], [redacted], [redacted], odběrné místo: [redacted], [redacted], [redacted], paní [redacted], [redacted], [redacted], Odběrné místo: [redacted], [redacted], [redacted], paní [redacted], [redacted], [redacted], odběrné místo: [redacted], [redacted], [redacted]). Závěrem byla uvedena informace, že zákazník má jako spotřebitel nárok na odstoupení od smlouvy do 14 dnů dle občanského zákoníku, přičemž formulář je k nalezení na internetových stránkách účastníka řízení www.stabilenergy.cz. Dále bylo sděleno, že smlouva je uzavřena na dobu 5 let v případě pana [redacted] a paní [redacted], 3 roky v případě pana [redacted], pana [redacted], paní [redacted], paní [redacted], a že účastník řízení uhradí deaktivační poplatek od současného dodavatele.

V případě pana [redacted], paní [redacted] a pana [redacted] byla závěrem dopisu uvedena informace, aby daný zákazník vyčkal na doručení platebního kalendáře s rozpisem záloh.

V případě pana [redacted], paní [redacted] a paní [redacted] bylo ve výše uvedeném dopise též uvedeno, že daný odběratel speciálně potvrzuje, že byl seznámen s deaktivačním poplatkem (smluvní pokutou) ve výši 8 000 Kč za předčasné ukončení smlouvy dle VOP, a to za každé odběrné místo zvlášť, a že v případě neoprávněné změny dodavatele v jeho odběrném místě k jinému dodavateli v průběhu trvání platnosti smlouvy je účastník řízení oprávněn v nejbližším možném termínu provést změnu dodavatele zpět.

Společně s uvedeným dopisem účastník řízení zaslal dále panu [redacted], paní [redacted] a paní [redacted] plnou moc, která účastníka řízení opravňuje za daného Zákazníka vyřizovat právní jednání směřující k zajištění dodávek plynu a/nebo elektřiny, přičemž byla uvedena informace, aby daný zákazník plnou moc společně s daným dopisem podepsal a odnesl ji na poštu v odpovědní obálce. Účastník řízení současně uvedl, že případné neodeslání těchto dokumentů nebude mít vliv na platnost sjednané distanční smlouvy. Závěrem byla uvedena informace, aby daný zákazník vyčkal na doručení platebního kalendáře s rozpisem záloh.

Zároveň s tímto dopisem byly Zákazníkům zaslány i všeobecné obchodní podmínky účastníka řízení, a to v případě pana [redacted] účinné od 1. prosince 2015 a „Ceník zemního plynu společnosti Stabil Energy s.r.o. kategorie DOMÁCNOST A MALOODBĚR platný od 1.7.2015 do 31.12.2015“, a v případě paní [redacted], pana [redacted], pana [redacted], paní [redacted] a paní [redacted] účinné od 10. června 2016 a „CENÍK ZEMNÍHO PLYNU SPOLEČNOSTI STABIL ENERGY s.r.o. KATEGORIE DOMÁCNOST A MALOODBĚR Název ceníku: AKČNÍ Stabilita platný od 1.7.2016.“.

Dne 6. září 2016 bylo účastníkovi řízení doručeno odstoupení od smlouvy, které zákazník pan [redacted] odeslal dne 2. září 2016. Následně účastník řízení panu [redacted] zaslal dopis ze dne 7. září 2016, který obsahoval identický text jako dopis citovaný

výše, avšak lišil se pouze dobou, na kterou je smlouva uzavřena. V dopise ze dne 7. září 2016 byla uvedena doba 5 let.

Účastník řízení zadal v systému společnosti OTE, a.s., IČO: 264 63 318, držitele licence na činnosti operátora trhu č. 150504700 (dále jen „OTE“ nebo „operátor trhu“) požadavek na změnu dodavatele plynu pro odběrná místa Zákazníků, a to dne

- dne 2. prosince 2015 (v čase 9 hod. 20 min.) v případě zákazníka pana [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 16. prosince 2015,
- dne 29. června 2016 (v čase 9 hod. 10 min.) v případě zákazníka paní [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 15. července 2016,
- dne 8. září 2016 (v čase 9 hod. 55 min.) v případě zákazníka pana [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 22. září 2016,
- dne 5. října 2016 (v čase 9 hod.) v případě zákazníka pana [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 19. října 2016,
- dne 5. října 2016 (v čase 9 hod.) v případě zákazníka paní [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 19. října 2016,
- dne 21. září 2016 (v čase 9 hod. 42 min.) v případě zákazníka paní [REDACTED] s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 6. října 2016 a dne 25. listopadu 2016 (v čase 14 hod. 39 min.) s požadovaným opětovným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení ode dne 12. prosince 2016.

Pan [REDACTED] zaslal účastníkovi řízení odstoupení od smlouvy ze dne 14. prosince 2015, které bylo účastníku řízení doručeno dne 15. prosince 2015.

V případě paní [REDACTED], pana [REDACTED], pana [REDACTED], paní [REDACTED] a paní [REDACTED] (v případě paní [REDACTED] dvakrát, tj. dne 21. září 2016 a dne 25. listopadu 2016) z výpisu ze systému OTE vyplynulo, že účastník řízení při žádosti o změnu dodavatele pro odběrná místa daných Zákazníků uvedl, že smlouva byla uzavřena v prostorách obvyklých k podnikání. Stávající dodavatel plynu daných Zákazníků požádal dne 29. června 2016 v případě paní [REDACTED], dne 8. září 2016 v případě pana [REDACTED], dne 5. října 2016 v případě pana [REDACTED], dne 12. října 2016 v případě paní [REDACTED] a dne 23. září 2016 v případě paní [REDACTED] v rámci informačního systému OTE pro dotčené odběrné místo o zastavení procesu změny dodavatele, a to z důvodu, že nedošlo k ukončení smlouvy se stávajícím dodavatelem, jejímž předmětem je dodávka plynu.

Účastník řízení v případě odběrného místa paní [REDACTED] dne 29. června 2016, pana [REDACTED] dne 9. září 2016, pana [REDACTED] dne 7. října 2016, paní [REDACTED] dne 12. října 2016, paní [REDACTED] dne 23. září 2016 a opakovaně paní [REDACTED] dne 29. listopadu 2016 v návaznosti na stávajícím dodavatelem požadované zastavení změny dodavatele, potvrdil v informačním systému operátora trhu žádost o změnu dodavatele, tj. uvedl, že disponuje písemným vyjádřením daného zákazníka (paní [REDACTED], pana [REDACTED], pana [REDACTED], paní [REDACTED], dvakrát v případě paní [REDACTED]), ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele. Účastník řízení pro odběrná místa dotčených zákazníků však Úřadu nedoložil písemné vyjádření zákazníka, ze kterého by bylo zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele (kromě případu paní [REDACTED], který však účastník řízení obdržel až dne 30. listopadu 2016, tj. po zadání dané informace do systému OTE).

Dne 3. října 2016 (od pana ██████████) a dne 12. října 2016 (od pana ██████████) byla následně účastníkovi řízení doručena Výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a/nebo zemního plynu pana ██████████ a pana ██████████ pro jejich odběrná místa s odkazem na ust. § 11a odst. 3 energetického zákona a současně tímto pan ██████████ a pan ██████████ odvolali veškeré plné moci, které v souvislosti s dodávkou plynu do jejich odběrného místa účastníkovi řízení udělili. Pan ██████████ i pan ██████████ zároveň požádali o písemné potvrzení, jak pro případ odstoupení od smlouvy v souladu s ust. § 11a odst. 2 energetického zákona, tak o akceptaci výpovědi a ukončení smluvního vztahu.

Účastník řízení poskytl na žádost Úřadu dne 26. ledna 2017 informaci k výpovědi zaslané panem ██████████, kdy uvedl: „...Dne 30. 9. 2016 jsme obdrželi od pana ██████████ odstoupení/ výpověď, které jsme akceptovali a odběrné místo bez sankcí vrátili zpět k původnímu dodavateli ČEZ“.

Reakcí na výpověď pana ██████████ byl dopis účastníka řízení ze dne 13. října 2016, ve kterém panu ██████████ sděluje, že jeho výpověď nemůže akceptovat s odůvodněním, že do předmětného odběrného místa není dodavatelem plynu. Účastník řízení však v návaznosti na výzvu Úřadu poskytl dne 26. ledna 2017 ve svém vyjádření k výpovědi pana ██████████ rozporuplnou informaci: „...Dne 13.10.2016 jsme obdrželi písemnou výpověď, kterou jsme akceptovali a odběrné místo uvolňovali zpět k původnímu dodavateli Bohemia Energy entity, ta si odběrné místo přeregistrovala dne 16.11.2016...“

Dne 26. října 2016 byla účastníkovi řízení doručena žádost o zrušení smlouvy paní ██████████ a následně dne 30. října 2016 prostřednictvím e-mailové zprávy (info@stabilenergy.cz) výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. ██████████ paní ██████████. Paní ██████████ zároveň požádala o písemné potvrzení ukončení smluvního vztahu. Reakcí na shora uvedenou žádost bylo zaslání sdělení účastníka řízení o akceptaci žádosti o ukončení smlouvy.

Ke dni 16. prosince 2015 (pan ██████████), 15. července 2016 (paní ██████████), 22. září 2016 (pan ██████████), 19. října 2016 (pan ██████████), 19. října 2016 (paní ██████████), 6. října 2016 a dále 12. prosince 2016 (paní ██████████) byla v jednotlivých odběrných místech daného Zákazníka realizována změna dodavatele plynu na účastníka řízení, tj. s účinností od výše uvedených dat účastník řízení dodával do předmětných odběrných míst plyn.

Účastník řízení zaslal následně jednotlivým Zákazníkům dopis, jehož přílohou byl rozpis zálohových plateb za sdružené služby dodávky plynu na následující období (v případě pana ██████████ období prosince 2015 až září 2016, paní ██████████ období července 2016 až června 2017, pana ██████████ období září 2016 až srpna 2017, pana ██████████ a paní ██████████ období října 2016 až září 2017, paní ██████████ období října 2016 až září 2017, resp. následně prosince 2016 až listopadu 2017). V samotném dopise bylo mimo jiné uvedeno poděkování za rozhodnutí odebírat zemní plyn od účastníka řízení, dále potvrzení o distančním uzavření smlouvy sjednané po telefonu (dne 2. prosince 2015 v případě pana ██████████, dne 28. června 2016 v případě paní ██████████, dne 26. srpna 2016 v případě pana ██████████, dne 3. října 2016 v případě pana ██████████, dne 15. září 2016 v případě paní ██████████, dne 13. září 2016 v případě paní ██████████) a sdělení, že je účastník řízení dodavatelem zemního plynu danému Zákazníkovi (počínaje 16. prosincem 2015 panu ██████████ 15. červencem 2016 paní ██████████, 22. zářím 2016 panu ██████████, 19. říjnem 2016 panu ██████████, 19. říjnem 2016 paní ██████████, 6. říjnem 2016 paní ██████████).

Účastník řízení dodával plyn do odběrného místa:

- pana [REDAKCE] v období od 16. prosince 2015 do 17. února 2016,
- paní [REDAKCE] v období od 15. července 2016 do 1. srpna 2016,
- pana [REDAKCE] v období od 22. září 2016 do 11. prosince 2016,
- pana [REDAKCE] v období od 19. října 2016 do 15. listopadu 2016,
- paní [REDAKCE] v období od 19. října 2016 do 15. prosince 2016,
- paní [REDAKCE] v období od 6. října 2016 do 24. listopadu 2016, následně od 6. října 2016 nejméně do 9. května 2017 (den vyhotovení kontrolního protokolu), což vyplývá z výpisu ze systému OTE.

Za dodávky plynu za výše uvedená období následně účastník řízení vystavil:

- panu [REDAKCE] dne 17. května 2016 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu č. [REDAKCE], kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH,
- paní [REDAKCE] dne 18. srpna 2016 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu a deaktivční poplatků (daňový doklad č. [REDAKCE]), kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH za sdružené služby dodávky plynu a částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH jako deaktivční poplatek, a dále dne 5. září 2016 opravný daňový doklad k dokladu č. [REDAKCE], a to daňový doklad č. [REDAKCE] za období od 15. července 2016 do 2. srpna 2016, kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH za sdružené služby dodávky plynu. Opravný daňový doklad č. [REDAKCE] byl dle sdělení účastníka řízení ze dne 28. listopadu 2016 vystaven „z důvodu nevyhovujícího distančního hovoru“, kdy opravným daňovým dokladem byl stornován zaúčtovaný deaktivční poplatek,
- panu [REDAKCE] dne 29. března 2017 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu (daňový doklad č. [REDAKCE]), kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH. Účastník řízení zároveň požadoval po panu [REDAKCE] placení měsíčních záloh ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž splatnost první měsíční zálohy byla požadována již ke dni 15. září 2016,
- paní [REDAKCE] dne 8. března 2017 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu (daňový doklad č. [REDAKCE]), kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH. Účastník řízení zároveň požadoval po paní [REDAKCE] placení měsíčních záloh ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž splatnost první měsíční zálohy byla požadována již ke dni 15. října 2016, tedy již cca 4 dny před sepsáním shora uvedeného dopisu, v jehož příloze byl uveden předpis měsíčních záloh,
- paní [REDAKCE] dne 20. března 2017 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu (daňový doklad č. [REDAKCE]), kterým požadovala úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH, dále ve formě předepsaných zálohových plateb, které byly stanoveny platebním kalendářem ze dne 30. září 2016 a ze dne 12. prosince 2016.

Dle informace zástupce pana [REDAKCE] ze dne 16. února 2017 nedošlo ze strany účastníka řízení k tomuto dni k vystavení vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu za období od 19. října 2016 do 15. listopadu 2016, nicméně jak vyplývá z dopisu účastníka řízení ze dne 19. října 2016 adresované panu [REDAKCE], účastník řízení požadoval po této osobě placení měsíčních záloh ve výši [REDAKCE] Kč. Splatnost první měsíční zálohy účastník řízení požadoval již ke dni 15. října 2016, tedy již cca 4 dny před sepsáním shora uvedeného dopisu, v jehož příloze byl uveden předpis měsíčních záloh, a datum vystavení zmíněného platebního kalendáře bylo dne 30. září 2016, tedy cca 3 dny před uskutečněním telefonického hovoru, v průběhu kterého mělo dle účastníka řízení dojít k uzavření shora uvedené smlouvy distančním způsobem.

Zástupce pana [REDACTED] – [REDACTED] zaslal účastníkovi řízení dne 26. května 2016 dopis označený „Odmítnutí úhrady f. č. [REDACTED] ze dne 17. 5. 2016 na částku [REDACTED] Kč“, kde uvedl, že pan [REDACTED] neoprávněně účtovanou částku za sdružené služby dodávky plynu nezaplatí, že s nabídkou na uzavření smlouvy nesouhlasil, že písemně odstoupil od uváděné smlouvy a že účastník řízení nemůže účtovat dodávku plynu, když neměl platnou smlouvu, a současně požadoval stornování vystaveného vyúčtování.

V rámci kontrol vedených pod sp. zn. 03639/2017-ERU a sp. zn. 02685/2017-ERU pak bylo zjištěno, že účastník řízení dále telefonicky kontaktoval:

- dne 4. listopadu 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem a odběrným místem [REDACTED], [REDACTED] (dále jen „pan [REDACTED]“),
- dne 4. listopadu 2016 zákazníka [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem a odběrným místem [REDACTED], [REDACTED] (dále jen „paní [REDACTED]“).

Telefonní hovory s panem [REDACTED] a paní [REDACTED] (které jsou na CD součástí vedeného správního spisu) účastník řízení doložil Úřadu jako doklad uzavření smlouvy. Účastník řízení nepředložil žádnou jinou (písemnou) formu uzavření smluvního vztahu mezi účastníkem řízení a panem [REDACTED] či paní [REDACTED]. Účastník řízení v rámci kontroly rovněž potvrdil, že k uzavření smlouvy došlo distančním způsobem po telefonu.

Účastník řízení zadal v systému společnosti OTE požadavek na změnu dodavatele plynu jak v případě pana [REDACTED], tak paní [REDACTED] pro jejich odběrná místa dne 8. listopadu 2016 (v čase 9 hod. 40 min.) s požadovaným zahájením dodávek plynu od účastníka řízení v obou případech ode dne 23. listopadu 2016.

Účastník řízení však v rámci žádosti o změnu dodavatele plynu podané ve vztahu k panu [REDACTED] i paní [REDACTED] uvedl, že smlouva, jejímž předmětem je dodávka plynu do daných odběrných míst, byla mezi ním a panem [REDACTED] i paní [REDACTED] uzavřena v prostorách obvyklých k podnikání.

Po uskutečnění telefonního hovoru s panem [REDACTED] a paní [REDACTED] zaslal účastník řízení v obou případech dne 4. listopadu 2016 dopis, který obsahoval mimo jiné poděkování za projevenou důvěru a sdělení, že dle distančního způsobu uzavření smlouvy ze dne 4. listopadu 2016 (v obou případech) účastník řízení zaslal Akční ceník Stabilita a všeobecné obchodní podmínky, s žádostí o prostudování podkladů a kontrolu údajů (ve vztahu k osobě pana [REDACTED] byly uvedeny tyto: [REDACTED], odběrné místo [REDACTED], paní [REDACTED]: odběrné místo [REDACTED]). Závěrem byla uvedena informace, že pan [REDACTED] i paní [REDACTED] mají jako spotřebitelé nárok na odstoupení od smlouvy do 14 dnů dle občanského zákoníku, přičemž formulář je k nalezení na internetových stránkách účastníka řízení www.stabilenergy.cz. Dále bylo sděleno, že smlouva je uzavřena v obou případech na dobu 3 let a že účastník řízení uhradí deaktivční poplatek od současného dodavatele.

V obou případech bylo ve výše uvedeném dopise též uvedeno, že pan [REDACTED] i paní [REDACTED] speciálně potvrzují, že byli seznámeni s deaktivčním poplatkem (smluvní pokutou) ve výši 8 000 Kč za předčasné ukončení smlouvy dle VOP, a to za každé odběrné místo zvlášť, a v případě pana [REDACTED] bylo dále v dopise uvedeno, že v případě neoprávněné změny

Dodavatele v jeho odběrném místě k jinému dodavateli v průběhu trvání platnosti smlouvy je účastník řízení oprávněn v nejbližším možném termínu provést změnu dodavatele zpět.

Společně s uvedeným dopisem účastník řízení zaslal panu [REDAKCE] i paní [REDAKCE] plnou moc, která účastníka řízení opravňuje za daného odběratele vyřizovat právní jednání směřující k zajištění dodávek plynu a/nebo elektřiny, přičemž byla uvedena informace, aby daný odběratel plnou moc společně s daným dopisem podepsal a odnesl ji na poštu v odpovědní obálce. Účastník řízení současně uvedl, že případné neodeslání těchto dokumentů nebude mít vliv na platnost sjednané distanční smlouvy. Závěrem byla uvedena informace, aby daný odběratel vyčkal na doručení platebního kalendáře s rozpisem záloh.

Zároveň s tímto dopisem byly panu [REDAKCE] a paní [REDAKCE] zaslány i všeobecné obchodní podmínky účastníka řízení účinné od 10. června 2016 a „CENÍK ZEMNÍHO PLYNU SPOLEČNOSTI STABIL ENERGY s.r.o. KATEGORIE DOMÁCNOST A MALOODBĚR Název ceníku: AKČNÍ Stabilita platný od 1.7.2016.“.

Stávající dodavatel plynu pana [REDAKCE] i paní [REDAKCE] požádal shodně v obou případech dne 14. listopadu 2016 v rámci informačního systému OTE pro dotčená odběrná místa o zastavení procesu změny dodavatele, a to z důvodu, že nedošlo k ukončení smlouvy se stávajícím dodavatelem, jejímž předmětem je dodávka plynu.

Účastník řízení v případě odběrného místa pana [REDAKCE] i paní [REDAKCE] dne 14. listopadu 2016 v návaznosti na stávajícím dodavatelem požadované zastavení změny dodavatele, potvrdil v informačním systému operátora trhu žádost o změnu dodavatele, tj. uvedl, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele. Účastník řízení však pro odběrná místa pana [REDAKCE] ani paní [REDAKCE] Úřadu nedoložil písemné vyjádření, ze kterého by bylo zřejmé, že tito odběratelé hodlají změnit dodavatele.

V případě pana [REDAKCE] bylo následně účastníkovi řízení dne 15. listopadu 2016 (e-mailem) doručeno odstoupení od smlouvy pro jeho odběrné místo a zároveň téhož dne odesláno doporučeným dopisem „Odstoupení od smlouvy v souladu s ustanovením § 11a odst. 2 energetického zákona“, kterými pan [REDAKCE] požadoval ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky plynu pro jeho odběrné místo a zároveň požádal o písemné potvrzení ukončení smluvního vztahu.

V případě paní [REDAKCE] bylo účastníkovi řízení dne 15. listopadu 2016 doručeno odstoupení od smlouvy pro její odběrné místo a následně dne 21. listopadu 2016 doručeno „Odstoupení od smlouvy podle ustanovení § 1829 občanského zákoníku“, kterými paní [REDAKCE] požadovala ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky plynu pro její odběrné místo a zároveň požádala o písemné potvrzení ukončení smluvního vztahu.

Ke dni 23. listopadu 2016 byla v odběrném místě pana [REDAKCE] i paní [REDAKCE] realizována změna dodavatele plynu na účastníka řízení, tj. s účinností od výše uvedeného data účastník řízení dodával do předmětných odběrných míst plyn.

Účastník řízení zaslal následně panu [REDAKCE] i paní [REDAKCE] dopis, jehož přílohou byl rozpis zálohových plateb za sdružené služby dodávky plynu na následující období (období listopadu 2016 až října 2017). V samotném dopise bylo mimo jiné uvedeno poděkování za rozhodnutí odebírat zemní plyn od účastníka řízení, dále potvrzení o distančním uzavření

smlouvy sjednané po telefonu (v obou případech dne 4. listopadu 2016) a sdělení, že je účastník řízení dodavatelem zemního plynu danému odběrateli (v obou případech počínaje dnem 23. listopadu 2016).

Účastník řízení dodával plyn do odběrného místa pana [REDAKCE] v období od 23. listopadu 2016 do 23. prosince 2016 a do odběrného místa paní [REDAKCE] v období od 23. listopadu 2016 do 26. prosince 2016, což vyplývá z výpisu ze systému OTE.

Za dodávky plynu za výše uvedená období následně účastník řízení vystavil panu [REDAKCE] dne 5. dubna 2017 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu č. [REDAKCE], kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH, resp. požadoval placení předepsaných zálohových plateb ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně dle platebního kalendáře ze dne 23. listopadu 2016, a paní [REDAKCE] vystavil dne 15. března 2017 vyúčtování za sdružené služby dodávky plynu č. [REDAKCE], kterým požadoval úhradu částky ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH, resp. požadoval placení předepsaných zálohových plateb ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně dle platebního kalendáře ze dne 23. listopadu 2016.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Zákon o ochraně spotřebitele

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o ochraně spotřebitele (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 i ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok I. tohoto rozhodnutí), resp. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok II. tohoto rozhodnutí), příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přešupek dle zákona o odpovědnosti za přešupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení. Ve vztahu k 3 správním deliktům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 byl po spáchání vytykaných jednání účastníka řízení novelizován, a to (i) zákonem č. 188/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2017, a (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich a zákona o některých přešupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017. Ve vztahu k 3 správním deliktům specifikovaným ve výroku II. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 byl po spáchání vytykaných jednání účastníka řízení novelizován, a to zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich a zákona o některých přešupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017 (dále souhrnně veškeré novely uvedené v tomto odstavci jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 [v ust. § 24 odst. 1 písm. a)], potažmo zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [v ust. § 24 odst. 1 písm. a)], tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktěž v ust. § 24 odst. 1 písm. a)] porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik výrobcem, dovozcem, vývozcem, dodavatelem, prodávajícím nebo jiným podnikatelem. Samotná skutková podstata, tedy porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí (viz ust. § 4 odst. 4), uvedená v zákoně o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo v zákoně o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, je taktěž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za správní delikt novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů (ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí tedy se zněním zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí se zněním zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017). Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí a dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele i dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se za správní delikt dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, tedy za správní delikt dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Energetický zákon

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání

správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení novelizován, a to (i) zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a (iii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 1. srpna 2017 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 [v ust. § 91 odst. 11 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 11 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 držitelem licence na obchod s plynem.

K samotné skutkové podstatě, tedy k porušení povinnosti dle ust. § 61 odst. 2 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, konkrétně dle ust. § 61 odst. 2 písm. p) téhož zákona, správní orgán uvádí, že dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s plynem je povinen při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny dodavatele plynu uvádět pravdivé a úplné informace a na žádost Úřadu předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona i energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 se za správní delikt dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 uloží pokuta do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 tedy za správní delikt dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

V. I. I. Zákon o ochraně spotřebitele

Správního deliktu ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Dle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

Dle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 těchto zákonů.

Dle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele,

který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s plynem č. 241222286 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 20. listopadu 2012, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu plynu a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči odběratelům (a tedy i zákazníkům specifikovaným ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí) vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2016.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že Zákazníci specifikovaní ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Uvedené vyplývá i z typu ceníků předložených Zákazníkům obsahující cenu, za kterou účastník řízení poskytoval sdružené služby dodávky plynu. Zákazníci tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky) musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázána dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádná ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní

obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

V. I. II. Energetický zákon

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 se držitel licence na obchod s plynem dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 téhož zákona.

Dle ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 je obchodník s plynem povinen při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny dodavatele plynu uvádět pravdivé a úplné informace a na žádost Úřadu předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření (v rámci tohoto správního řízení se pak správní orgán zaměřil na povinnost obchodníka s plynem uvádět pravdivé informace při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele plynu).

V dotčeném období, tj. rok 2016, postup při změně dodavatele plynu upravovala vyhláška č. 349/2015 Sb., o Pravidlech trhu s plynem, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „Vyhláška“). Jedním z údajů, které dle ust. § 110 odst. 3 Vyhlášky musí žádost o standardní změnu dodavatele obsahovat, je informace, zda byla smlouva o dodávce plynu nebo sdružených službách dodávky plynu uzavřena spotřebitelem v prostorách obvyklých k podnikání nebo mimo prostory obvyklé k podnikání nového dodavatele plynu nebo zda byla uzavřena distančním způsobem.

V. II. Právní posouzení skutků

V. II. I. Právní posouzení skutků účastníka řízení specifikovaných ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí

Ve správním řízení bylo zjištěno, že v rámci telefonních hovorů zástupce účastníka řízení Zákazníkům (panu [REDACTED], paní [REDACTED], paní [REDACTED], panu [REDACTED], paní [REDACTED], panu [REDACTED]) nabídl uzavření smlouvy, jejímž předmětem měla být dodávka

plynu resp. sdružené služby dodávky plynu do příslušného odběrného místa. V průběhu telefonních hovorů se zástupce účastníka řízení Zákazníků dotazoval, zda souhlasí s uzavřením smlouvy, resp. distančním uzavřením smlouvy.

Pan [REDACTED] konkrétně na dotaz zástupce, zda rozuměl všemu, co bylo v hovoru řečeno, reagoval pouze slovy „to je zase nějaká vychcávka, tohle to“. Zástupce pana [REDACTED] ubezpečil, že ne a ještě jednou se ho dotázal, zda rozuměl všemu, co mu řekl, na což pan [REDACTED] reagoval slovy „jo rozuměl a na shledanou, mějte se“. Zástupce účastníka řízení se však v průběhu telefonního hovoru pana [REDACTED] nedotázal, zda souhlasí s uzavřením smlouvy. Pan [REDACTED] v průběhu předmětného telefonního hovoru nevyjádřil svůj souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jeho odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijal návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasil s návrhem na uzavření této smlouvy.

Paní [REDACTED] opakovaně odpověděla, že po telefonu nic uzavírat nehodlá, že by si nabídku zástupce prve přečetla a případně až potom by na ni přistoupila. Paní [REDACTED] v průběhu předmětného telefonního hovoru souhlasila pouze se zasláním nabídky účastníka řízení, avšak nevyjádřila svůj souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jejího odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijala návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasila s návrhem na uzavření této smlouvy.

Z komunikace zástupce s paní [REDACTED] je nepochybně zřejmé, že tato osoba vzhledem ke svému věku, který byl zástupci předem znám, nerozumí tomu, čeho se zástupce v telefonních hovorech domáhá a jaký důsledek by případný souhlas s uzavřením smlouvy distančním způsobem mohl pro ni, jako odběratele plynu, znamenat. Vzhledem k věku paní [REDACTED] nebylo některým odpovědím z její strany rozumět a většinu otázek musel zástupce paní [REDACTED] opakovat. Paní [REDACTED] nadto opakovaně uvedla, že špatně slyší. Poté, co ze strany zástupce účastníka řízení došlo k vytvoření tlaku na paní [REDACTED], aby s „tím“ souhlasila, a to způsobem, že jí neustále tuto otázku opakoval, paní [REDACTED] odpověděla pouze slovem „no“. Paní [REDACTED] v průběhu telefonního hovoru nevyjádřila svůj souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jejího odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijala návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasila s návrhem na uzavření této smlouvy. Ani z dalšího telefonního hovoru (dne 21. září 2016) nevyplývá, že by paní [REDACTED] nebo její syn pan [REDACTED] udělili účastníkovi řízení souhlas s uzavřením smlouvy, jejímž předmětem by byla dodávka plynu do jejího odběrného místa, toto navíc pan [REDACTED] potvrdil v telefonním hovoru se zákaznickou linkou účastníka řízení (zejména dne 26. října 2016). V průběhu uskutečněných telefonních hovorů (ve dnech 13. září 2016, 21. září 2016 ani 26. října 2016) nedošlo mezi zástupcem účastníka řízení a paní [REDACTED] (popř. panem [REDACTED]) k uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jejího odběrného místa, resp. paní [REDACTED] ani pan [REDACTED] nesouhlasili s návrhem na uzavření smlouvy.

Pan [REDACTED] se v reakci na výše uvedenou nabídku dotázal, jestli mu potom může zástupce zavolat ještě jednou, protože se musí doma domluvit, že odpověď takhle okamžitě neřekne. Na otázku zástupce, zda pan [REDACTED] takhle souhlasí s distančním uzavřením smlouvy za těchto podmínek a jestli mu to je jasné, pan [REDACTED] odpověděl, že mu to jasné je, ale že si to rozmyslí. Pan [REDACTED] tedy na oba dotazy týkající se uzavření smlouvy reagoval tím, že si to musí rozmyslet, přičemž v průběhu dotčeného telefonního hovoru nevyjádřil souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jeho odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijal návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasil s návrhem

na uzavření této smlouvy.

Paní [REDACTED] na nabídku zástupce účastníka řízení nejprve odpověděla, že to nechá na vnukovi a následně, že s uzavřením smlouvy nemůže souhlasit. Paní [REDACTED] v průběhu předmětného telefonního hovoru nevyjádřila souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jejího odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijala návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasila s návrhem na uzavření této smlouvy.

Pan [REDACTED] na nabídku zástupce účastníka řízení na uzavření smlouvy odpověděl, že nestačí vnímat, přičemž zástupci musel být s ohledem na průběh telefonního rozhovoru znám zdravotní stav pana [REDACTED], který současně zástupci sdělil, že je po mrtvici a opakovaně sdělil, že špatně slyší. Pan [REDACTED] v průběhu předmětného telefonního hovoru tedy nevyjádřil svůj souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do jeho odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijal návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasil s návrhem na uzavření této smlouvy.

Ve věci přijetí návrhu na uzavření smlouvy ust. § 1740 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, uvádí: „Osoba, které je nabídka na uzavření smlouvy určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou.“

S ohledem na výše uvedené je tedy zřejmé, že ani jeden ze Zákazníků v průběhu předmětných telefonních hovorů nevyjádřil svůj souhlas s uzavřením smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do daného odběrného místa s účastníkem řízení, tj. nepřijal návrh na uzavření smlouvy, resp. nesouhlasil s návrhem na uzavření této smlouvy, a smlouva o sdružených službách dodávky plynu (ani jiná smlouva), jejímž předmětem by byla dodávka plynu do odběrného místa příslušného Zákazníka, ani s jedním ze Zákazníků (specifikovaných ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí) tedy nebyla uzavřena.

I přes to, že účastník řízení (jakožto nový dodavatel) neměl se Zákazníky (specifikovanými ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí), jakožto spotřebiteli uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky plynu, což je dle ust. § 110 odst. 2 Vyhlášky podmínkou pro podání žádosti o změnu dodavatele, podal účastník řízení v informačním systému operátora trhu ve všech případech Zákazníků žádost o změnu dodavatele plynu, kdy uvedl, že s těmito Zákazníky uzavřel smlouvu o sdružených službách dodávky plynu v prostorách obvyklých k podnikání.

Účastník řízení následně do odběrných míst dotčených odběratelů dodával plyn (resp. sdružené služby dodávky plynu), a to (i) v období od 16. prosince 2015 do 17. února 2016 v případě pana [REDACTED], (ii) v období od 15. července 2016 do 1. srpna 2016 v případě paní [REDACTED], (iii) v období od 22. září 2016 do 11. prosince 2016 v případě pana [REDACTED], (iv) v období od 19. října 2016 do 15. listopadu 2016 v případě pana [REDACTED], (v) v období od 19. října 2016 do 15. prosince 2016 v případě paní [REDACTED] a (vi) v období od 6. října 2016 do 24. listopadu 2016 v případě paní [REDACTED], a to vždy aniž by měl s daným Zákazníkem uzavřenu příslušnou smlouvu (právní titul) či aniž by si tyto služby daný zákazník u účastníka řízení objednal.

Dodávky plynu do odběrných míst dotčených Zákazníků v uvedeném období účastník řízení jednotlivým Zákazníkům také vyúčtoval (jednotlivé faktury jsou založeny jako součást podkladů pod č. j. 00914-11/2017-ERU, 00958-10/2017-ERU, 04334-3/2017-ERU, 10706-

3/2016-ERU, 12284-3/2016-ERU, 00915-3/2017-ERU), čímž po nich požadoval úhradu sdružených služeb dodávky plynu, které si však daní Zákazníci u účastníka řízení neobjednali.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsané skutky účastníka řízení vůči 6 uvedeným Zákazníkům (specifikovaným ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí), tzn. požadování platby za sdružené služby dodávky plynu po každém jednotlivém Zákazníkovi, které mu účastník řízení dodal, ačkoli si je daný zákazník neobjednal, jsou obchodními praktikami vůči spotřebitelům ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí), potažmo zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí).

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k těmto zákonům. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po 6 Zákaznících jako spotřebitelích platby za sdružené služby dodávky plynu, které jim dodal, ačkoli si je Zákazníci neobjednali (tedy i přes to, že Zákazníci s účastníkem řízení neuzavřeli žádnou smlouvu a ani od něj nepožadovali žádné služby, což účastník řízení nerespektoval, neboť následně v informačním systému operátora trhu potvrdil žádost o změnu dodavatele v odběrných místech dotčených Zákazníků), dospěl správní orgán k závěru, že popsané obchodní praktiky účastníka řízení naplňují znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí), potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí), ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmž zákonům. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětné praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmž zákonům, nezabýval se již tím, zda popsané obchodní

praktiky jsou také zakázány dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, či zda naplňují znaky nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 odst. 1 týchž zákonů.

Dále správní orgán konstatuje, že uvedené agresivní obchodní praktiky byly účastníkem řízení užity před rozhodnutím ohledně koupě nebo v průběhu rozhodování Zákazníků ohledně koupě sdružených služeb dodávky plynu, neboť Zákazníci byli teprve osloveni ohledně zájmu o koupi služeb a v průběhu jejich rozhodování (aniž by se Zákazníci rozhodli sdružené služby dodávky plynu od účastníka řízení přijímat a aniž by s ním uzavřeli příslušnou smlouvu) účastník řízení i přes absenci jejich souhlasu s uzavřením smlouvy zadal požadavek na změnu dodavatele v systému operátora trhu, následně účastník řízení Zákazníkům dodával plyn a požadoval po nich za tyto služby úhradu.

Co se týče doby, po kterou měl účastník řízení poskytovat Zákazníkům sdružené služby dodávky plynu, aniž by si je u něj objednali, a za něž následně požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení nevyžádané dodávky plynu (resp. sdružené služby dodávek plynu bez uzavřené smlouvy či objednávky) poskytoval:

- panu [REDACTED] v období od 22. září 2016 do 11. prosince 2016,
- paní [REDACTED] v období od 19. října 2016 do 15. prosince 2016,
- paní [REDACTED] v období od 6. října 2016 do 24. listopadu 2016,
- panu [REDACTED] v období od 16. prosince 2015 do 17. února 2016,
- paní [REDACTED] v období od 15. července 2016 do 1. srpna 2016,
- panu [REDACTED] v období od 19. října 2016 do 15. listopadu 2016.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající užil před rozhodnutím ohledně koupě nebo v průběhu rozhodování Zákazníků o uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu vůči nim jako spotřebitelům agresivní obchodní praktiky ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí), potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí), ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k týmž zákonům, čímž ve všech 6 jednotlivých případech Zákazníků porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok I. tohoto rozhodnutí), potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok II. tohoto rozhodnutí).

V. II. II. Právní posouzení skutků účastníka řízení specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí

Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že účastník řízení učinil vůči zákazníkům specifikovaným ve výroku III. tohoto rozhodnutí (vůči paní [REDACTED], panu [REDACTED], panu [REDACTED], paní [REDACTED], paní [REDACTED], panu [REDACTED], paní [REDACTED]) návrh na uzavření smlouvy distančním způsobem, a to prostřednictvím telefonických hovorů ze strany účastníka řízení, přičemž ve vztahu k prvním pěti k uzavření smlouvy vůbec nedošlo.

Účastník řízení však pro odběrná místa zákazníků specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí při podání žádosti v systému OTE (tj. při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele) ve dnech specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí

uvedl informaci, že mezi ním a příslušným zákazníkem byla uzavřena smlouva (kdy už tato informace byla ve většině případů nepravdivá), jejímž předmětem jsou dodávky plynu, a to v prostorách obvyklých k podnikání účastníka řízení. Tato informace, tj. že došlo k uzavření smlouvy v prostorách obvyklých k podnikání účastníka řízení, však s ohledem na způsob komunikace účastníka řízení s příslušným zákazníkem a doložení způsobu uzavření smlouvy ze strany účastníka řízení Úřadu (resp. učinění návrhu na uzavření smlouvy), nebyla pravdivá.

Účastník řízení tedy v případě zákazníků specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí ve dnech specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí při podání žádosti v systému OTE postupoval v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, když uvedl nepravdivou informaci, že s těmito zákazníky uzavřel smlouvu, a to v prostorách obvyklých k podnikání účastníka řízení.

Postup v případech, kdy stávající dodavatel požádá o zastavení procesu změny dodavatele je upraven v ust. § 112 odst. 3 Vyhlášky, ve kterém je uvedeno: „Pokud stávající dodavatel plynu požádal o zastavení standardní změny dodavatele plynu podle § 111 odst. 3, avšak nový dodavatel plynu na základě písemného vyjádření zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele, potvrdí v informačním systému operátora trhu podanou žádost o změnu dodavatele, a to nejpozději do osmého pracovního dne ode dne podání informace operátorem trhu podle § 110 odst. 4 (tj. den, ve kterém byla žádost o změnu dodavatele podána) do 14:00:00 hodin, operátor trhu pokračuje v procesu změny dodavatele“.

Jak bylo popsáno v části tohoto rozhodnutí označené IV. Popis skutkového stavu, stávající dodavatel požádal ve všech případech specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí o zastavení procesu změny dodavatele z důvodu, že nedošlo k ukončení smlouvy se stávajícím dodavatelem, jejímž předmětem je dodávka plynu. Z ust. § 112 odst. 3 Vyhlášky pro tento případ vyplývá, že úkon v rámci změny dodavatele nezbytný pro pokračování procesu změny dodavatele, je potvrzení žádosti o změnu dodavatele v informačním systému operátora trhu, který provádí nový dodavatel na základě písemného vyjádření zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele. Potvrdí-li v uvedeném případě nový dodavatel žádost o změnu dodavatele v informačním systému operátora trhu, podává tímto zároveň informaci, že disponuje písemným vyjádřením (vůlí) zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele.

Účastník řízení aniž by však disponoval písemným vyjádřením (vůlí) zákazníků (specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí), ze kterého je zřejmé, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele, potvrdil ve dnech specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí v informačním systému operátora trhu žádost o změnu dodavatele, tj. uvedl, že disponuje písemným vyjádřením příslušného zákazníka, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele. Účastník řízení Úřadu nepředložil žádný takový souhlas ani jednoho zákazníka specifikovaného ve výroku III. tohoto rozhodnutí (kromě souhlasu paní ██████████, který však účastník řízení obdržel až po zadání údajů do systému OTE – tedy ani v tomto případě účastník řízení souhlas zákazníka před nebo v době zadání údajů do systému OTE neměl).

Účastník řízení tedy v případě zákazníků specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí v reakci na žádost stávajícího dodavatele o zastavení procesu změny dodavatele (tj. v rámci provádění nezbytných úkonů k uskutečnění změny dodavatele plynu) postupoval v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném

do 5. června 2017, když v rámci informačního systému operátora trhu uvedl ve dnech specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí ve vztahu k zákazníkům tam specifikovaným nepravdivou informaci, že disponuje jejím písemným vyjádřením, ze kterého je zřejmé, že tito zákazníci hodlají změnit dodavatele.

V. III. Formální a materiální stránka správních deliktů

V. III. I. Správní delikty dle výroku I. a II. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální stránky 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok I. tohoto rozhodnutí) a 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok II. tohoto rozhodnutí), když účastník řízení jako prodávající před rozhodnutím nebo v rámci rozhodování Zákazníků ohledně koupě sdružených služeb dodávky plynu užil jednotlivě vůči 6 Zákazníkům jako spotřebitelům nekalou obchodní praktiku, konkrétně agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k týmž zákonům, čímž účastník řízení ve všech 6 případech jednotlivých Zákazníků porušil zákaz stanovený v ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných správních deliktů.

Z hlediska materiální stránky správního deliktu je obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

V daném případě konkrétní společenská škodlivost vždy spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž významným způsobem

poškozuji spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení vůči 6 Zákazníkům (specifikovaným ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí) dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že jsou naplněny také materiální stránky všech 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok I. tohoto rozhodnutí) a 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok II. tohoto rozhodnutí).

V. III. II. Správní delikty dle výroku III. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, když účastník řízení ve všech 16 případech vůči 7 zákazníkům specifikovaným ve výroku III. tohoto rozhodnutí porušil povinnost uvedenou v ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedených správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných správních deliktů.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je obecně třeba obecně vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

V daném případě účastník řízení svým jednáním uvedl prostřednictvím systému operátora trhu nepravdivou informaci, že došlo k uzavření smlouvy v prostorách obvyklých k podnikání účastníka řízení, ačkoli návrh na uzavření smlouvy účastník řízení učinil distančním způsobem a ačkoli nadto ve většině z posuzovaných případů k uzavření smlouvy ani nedošlo, a dále nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením příslušného zákazníka, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, ačkoli žádným takovým vyjádřením ani souhlasem nedisponoval, nadto když ve většině případů účastník

řízení ani se zákazník neuzavřel žádnou smlouvu. V jednáních účastníka řízení je tedy možné shledat jistou společenskou škodlivost spočívající v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákazníků (konkrétně byla narušena jejich svobodná vůle týkající se výběru dodavatele plynu), neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení práv zákazníků.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení v případě 7 zákazníků specifikovaných ve výroku III. tohoto rozhodnutí (celkem 16 skutků) dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

V. IV. Odpovědnost za správní delikty

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, či ust. § 91d odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2016, tedy zda účastník řízení za správní delikty či kterýkoli z vytýkaných deliktů neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaných 3 správních deliktů podle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, 3 správních deliktů podle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 ani 16 správních deliktů podle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 či kteréhokoliv z nich.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsanými skutky dopustil spáchání 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 a 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, za které je také odpovědný.

VI. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li

to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „V. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele (účastníka řízení) jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 22 správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více, tj. 22 skutky (tzn. vůči každému zákazníkovi a skutky specifikovanými ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí) dopustil naplnění 22 různých skutkových podstat a tudíž 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, 3 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 a 16 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 22 vytýkaných správních deliktů je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných správních deliktů je nejzávažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo užito znění zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele lze za přestupek (správní delikt) dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 i dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona lze za přestupek (správní delikt) dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 uložit pokutu do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že přísněji trestné jsou posuzované přestupky (správní delikty) dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, neboť zákonodárce za spáchání těchto přestupků stanovil vyšší horní hranici sazby pokuty.

Ve vztahu k vyhodnocení závažnosti, resp. nejzávažnějšího z 16 posuzovaných správních deliktů dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona jsou ve vztahu k posuzovaným správním deliktům

(specifikovaným ve výroku III. tohoto rozhodnutí) stejné, tj. pokuta až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Co se týče závažnosti jednotlivých správních deliktů, shledává správní orgán jako nejzávažnější správní delikt dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s plynem č. 241222286 v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. p) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele plynu uvedl nepravdivé informace, neboť dne 21. září 2016 v případě odběrného místa [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka [REDAKCE], ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele, neboť tohoto správního deliktu se účastník řízení dopustil vůči osobě nejvyššího věku (ročník [REDAKCE]) a ve velmi špatném zdravotním stavu (což bylo objektivně zřejmé z průběhu telefonního hovoru) a opakovaně (viz správní delikt vůči tomuto odběrateli spáchaný dne 21. září 2016). Byť tato skutečnost nebyla relevantní při hodnocení závažnosti výše uvedeného správního deliktu, správní orgán na tomto místě poznamenává, že se účastník řízení vůči osobě paní [REDAKCE] dopustil spáchání hned pěti správních deliktů.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) správní delikt, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 citovaného zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím

a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu (přestupku) ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného správního deliktu, kdy má za to, že spáchaný správní delikt je závažný, a to zejména s ohledem na to, že účastník řízení zneužil svého postavení v rámci procesu změny dodavatele plynu v informačním systému operátora trhu, a to právě za účelem změny dodavatele na svou osobu, kdy aniž by disponoval skutečným písemným souhlasem zákazníka (paní ██████████), nadto aniž by vůbec došlo k uzavření smlouvy s příslušným zákazníkem, jehož se změna dodavatele týkala, tedy uvedl nepravdivé informace v systému operátora trhu, aby dosáhl změny dodavatele plynu.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje vykazování nepravdivých informací a ve svém důsledku obecně klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Tvrzení, že účastník řízení disponuje písemným vyjádřením zákazníka, že tento se změnou dodavatele souhlasí, aniž by tomu tak ve skutečnosti bylo, je ze strany Úřadu vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení, nadto, dosáhl-li účastník řízení tímto úkonem změny dodavatele plynu (aniž by tedy podmínky k takové změně byly splněny). Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli spotřebitele v postavení zákazníka. Takové praktiky by v neposlední řadě měly negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.

Jak již správní orgán výše uvedl, odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob za spáchání správního deliktu je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlídnout ke skutečnosti, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení zřejmě nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení (přestože jisté indicie, např. v zájmu na změně dodavatele a získání nového odběratele, k tomu ukazují), a proto tuto skutečnost vyhodnotil ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trval protiprávní stav, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník řízení prokazatelně nedisponoval písemným souhlasem paní ██████████ [byť účastník řízení k tomuto skutku Úřadu písemný souhlas paní ██████████ nepředložil vůbec, hodnotí správní orgán ve prospěch účastníka řízení pouze dobu od 26. září 2016 (den potvrzení v systému operátora trhu, že účastník řízení písemným souhlasem paní ██████████ disponuje) do 24. listopadu 2016 (den ukončení dodávek plynu ze strany účastníka řízení vztahující se k danému skutku), tj. celkem 60 dnů] považuje správní orgán vzhledem k její délce za přitěžující okolnost.

Jako přitěžující okolnost ve smyslu ust. § 40 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky vyhodnotil správní orgán také to, že se účastník řízení dopustil správního deliktu vůči osobě vysokého věku, když odběrateli paní ██████████, nar. ██████████, bylo ke dni 26. září 2016 (den spáchání posuzovaného správního deliktu) ██████ let.

Správní orgán však jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení posuzovaný správní delikt spáchal ve vícečinném souběhu s 15 dalšími správními delikty dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, a zejména 3 správní delikty dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a 3 správní delikty dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, kdy se sice jedná o správní delikty mírněji trestné (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí), avšak dle názoru správního orgánu o správní delikty svou podstatou závažnější, neboť má za to, že obecně správní delikty vůči spotřebitelům (resp. klamání zákazníků na trhu s energiemi) jsou velmi závažným jednáním, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastníku řízení byla (i) příkazem č. j. 11628-3/2015-ERU ze dne 4. ledna 2016 pravomocně uložena pokuta ve výši 15 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v tehdy účinném znění, (ii) příkazem č. j. 05269-3/2016-ERU ze dne 11. května 2016 pravomocně uložena pokuta ve výši 10 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetických zákonů), ve znění účinném do 31. prosince 2015, a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona, a (iii) rozhodnutím č. j. 08563-17/2016-ERU ze dne 3. srpna 2017 pravomocně uložena pokuta ve výši 200 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání 12 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 27. prosince 2015, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně přitěžující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20 dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených

samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení na výzvu Úřadu (tj. Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 09513-4/2017-ERU) nepředložil podklady týkající se jeho aktuálních majetkových poměrů, a proto správní orgán čerpal z veřejně dostupných informací (konkrétně ze Sbírký listin veřejného rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení).

Dle Výkazu zisku a ztráty k 31. prosinci 2015 (založené ve Sbírcce listin veřejného rejstříku, značka listiny: C 197538/SL7/MSPH) dosáhl účastník řízení v roce 2015 tržeb z prodeje zboží ve výši [REDAKCE] Kč a celkového výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši [REDAKCE] Kč. Aktuálnější podklady – Výkaz zisku a ztráty za rok 2016 není založen ve Sbírcce listin a ani účastník řízení jej Úřadu ke dni vydání tohoto rozhodnutí nepředložil.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku IV. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši

naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem V. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení